

वा०रा०

॥८०॥

॥ २८ ॥ त्वामुद्यम्य पृष्ठेकृत्वा विहायसं यास्यामि पश्य ॥ २९ ॥ हर्षविस्मितसर्वांगी हर्षपुलकितसर्वांगी ॥ ३० ॥ तदेव दृश्यमानमेव ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नवंपरिभवं ॥ अल्पशरीरोशक्तइत्येवंरूपं ॥ ३३ ॥ कामतः इच्छाकृतं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ तस्मात्पादपात् शिशपातः ॥ शरीरवृद्धौः तद्भारजातशाखाभंगध्वनिना राक्षस्योज्ञास्यंती

सु०कां०

नहिमेसंप्रयातस्यत्वामितोनयतोंगने ॥ अनुगंतुंगतिंशक्ताःसर्वेलंकानिवासिनः ॥ २८ ॥ यथैवाहमिहप्राप्तस्तथैवाहमसंशयं ॥ यास्यामिपश्यवैदेहित्वामुद्यम्यविहायसं ॥ २९ ॥ मैथिलीतुहरिश्रेष्ठाच्छ्रुत्वावचनमद्भुतं ॥ हर्षविस्मितसर्वांगीहनूमंतमथाब्रवीत् ॥ ३० ॥ हनूमन्दूरमध्वानंकथंमानेतुमिच्छसि ॥ तदेवस्वलुतेमन्येकपित्वंहरियूथप ॥ ३१ ॥ कथंचाल्पशरीरस्त्वंमामितोनेतुमिच्छसि ॥ सकाशंमानवेन्द्रस्यभर्तुर्मेप्लवगर्षभ ॥ ३२ ॥ सीतायास्तुवचःश्रुत्वाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ चिंतयामासलक्ष्मीवान्नवंपरिभवंकृतं ॥ ३३ ॥ नमेजानातिसत्त्वंवाप्रभावंवासितेक्षणा ॥ तस्मात्पश्यतुवैदेहीयद्रूपंममकामतः ॥ ३४ ॥ इतिसंचित्यहनूमांस्तदाप्लवगसत्तमः ॥ दर्शयामाससीतायाःस्वरूपमरिमर्दनः ॥ ३५ ॥ सतस्मात्पादपाद्वीमानापुत्यप्लवगर्षभः ॥ ततोवर्धितुमारंभेसीताप्रत्ययकारणात् ॥ ३६ ॥ मेरुमंदरसंकाशोवभौदीप्तानलप्रभः ॥ अग्रतोव्यवतस्थेचसीतायावानरर्षभः ॥ ३७ ॥ हरिःपर्वतसंकाशस्ताम्रवक्रोमहाबलः ॥ वज्रदंष्ट्रनखोभीमोवैदेहीमिदमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ सपर्वतवनोद्देशांसादृष्टप्राकारतोरणां ॥ लंकामिमांसनाथांवानयितुंशक्तिरस्तिमे ॥ ३९ ॥ तदवस्थाप्यतांबुद्धिरलंदेविविकांक्षया ॥ विशोकंकुरुवैदेहिराघवंसहलक्ष्मणं ॥ ४० ॥ तंदृष्ट्वाचलसंकाशमुवाचजनकात्मजा ॥ पद्मपत्रविशालाक्षीमारुतस्यौरसंसुतं ॥ ४१ ॥

॥८०॥

ति ततआप्नुतिः ॥ ३६ ॥ अग्रतोव्यवतस्थे योग्यपुरोदेशेस्थितः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सनाथां सरावणां नयितुं नेतुं ॥ ३९ ॥ अवस्थाप्यतां समर्थोयमिति निश्चीयतां विकांक्षया संदेहे माविशोकं कुरु मत्पृष्ठे तत्र गत्वेतिशेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥